

'रेशमी रूमाल चळवळ'

प्रा.डॉ. अब्दुल्ला बासीत चाऊस

सहाय्यज प्राध्यापज,
इतिहास विभाजप्रमुज,
डॉ. रफिज झजेरिया जॅलेज फॉर व्हुम-ग,
औरंजाबाद (महाराष्ट्र) इंडिया

प्रस्ताव-ग :

शेज उल हिंद मौला-ग महेमुद उल हस-ग यांचा ज-म १८५१ मध्ये बरेली येथे झाला. त्यांच्या वडिलांचे -गव मौला-ग जुल्फेजर अली साहेब होते. ते शिजज विभाजात डिप्टी इन्स्पेक्टर ऑफ स्कूल होते व त्यांचे मूळ जांव देवबंद जिल्हा सहार-गपूर होते. शेज उल हिंद, हे एज महा-ग देशभक्त व ज्रंतीजरी होते. त्या-गी देशाच्या स्वातंत्र्यासाठी चळवळी उभारली या चळवळीत 'समरातूल तरबीयत', 'जमियतूल अ-सार', '-जरातूल मारूफ', 'जबुल येथे निर्वासीत सरजरची स्थाप-ग', 'रेशमी रूमाल चळवळ' व 'शेज उल हिंद चळवळ म्हजू-ग ओळजले जाते.^१ इंग्रजी शास-गाला या चळवळी बदल माहिती रेशमी रूमालावर लिहिलेल्या लिपीमुळे झाली होती. त्यामुळे चळवळीला रेशमी रूमाल चळवळ असे -गव देज्यात आले.^२

दारूल उलूम देवबंद ची स्थाप-गेचा उद्देश "इंग्रजी साम्राज्यापासू-ग भारतीय स्वातंत्र्यता हा होता" व या संस्थेच्या संस्थापजं-गी प्रत्यज १८५७ च्या उठावात भाज घेतला होता. ह्या ज्रंतीजरी देशभक्तां-गी आपल्या उद्देशाच्या पूर्ततेसाठी 'दारूल उलूम देवबंद' ची स्थाप-ग स-ग १८६६ मध्ये जेली होती.^३ दारूल उलूम देवबंदचे सर्वात प्रथम विद्यार्थी शेज उल हिंद होते.^४ त्यां-गी १८७१ पर्यंत आपले शिजज पूज जेल्या-ंतर त्याच वर्षी त्यां-ग सहाय्यज शिजज पदावर नियुक्त जरज्यात आले व चार वर्षां-ंतर १८७५ मध्ये शिजजंच्या यादीत चौथ्या ज्रं मांजवर नियुक्त जरज्यात आले व १८८८ मध्ये सर्वोच्च पदावर, सदर मुदररीस या पदावर नियुक्त जरज्यात आले व त्या पदावर त्यां-गी १९१५ पर्यंत जार्य जेले.^५

शेज उल हिंद यां-गी सामाजिज, शैजजिज, धार्मिज व राजजीय जेत्रात बहुमोल जार्य जेले. त्यांच्या जार्याबदल माहिती जालीलप्रमाजे आहे.

समरातूल तरबीयत (१८८७) :

समरातूल तरबीयत अंजूम-ग च्या स्थाप-गेचा हेतू फक्त दारूल उलूमच्या माजी विद्यार्थ्यां-ग या संस्थेचे सदस्य ब-गविजे व आर्थिज मदत प्राप्त जरजे.^६ व साहासी व्यक्तींचे संघट-ग तयार जरू-ग स-ग १८५७ च्या उठावात जे -गुजसा-ग झाले ते भरू-ग जाढज्यासाठी जार्य जरजे.^७

जमियातूल अ-सार (१९०९) :

हजरत मौला-ना अहेमद हुसै-ना प्रमाजे 'तरबीयत' संघट-ने-ने ३० वर्षांपर्यंत आपले जार्य जेले व ३० वर्षा-ंतर त्याला 'जमीयतूल अ-सार' -नाव देज्यात आले.८ ज्याचे उद्दिष्ट "उच्च दृष्टीजो-नाच्या पुस्तकांचे अध्याप-ना, धर्माचा प्रचार उच्च स्तरावर जरेजे व भारताच्या विभिन्न प्रांतात व शहरात जार्यज्म घेजे, लोजंमध्ये जाजृती निर्माज जरेजे, दारूल उलूम मधू-ना शिजज पूर्ज जेल्या-ंतर त्या-ना प्रशिजज प्रदा-ना जरेजे, इत्यादी पूर्ततेसाठी संघट-ना स्थाप-ना जरेजे."९

-जारातूल मारूफ (१९१३) :

मौला-ना उबैद उल्ला सिंधी ज्या जळ्यात मदरसा फत्तेहपूरी देहली येथे राहत होते, त्या जळ्यात इस्लामच्या संरजज व उन्नतीसाठी एज संघ स्थापित जेला होता. त्या संघाचे -नाव "-जारातूल मारूफ अल जु राज" होते.१० ज्याचे सर्वेसर्वा शेज उल हिंद होते. हि एज शैजिज व प्रशिजज जेंद्र व जुप्त सल्ल्याचे ठिजज होते.११ जिचा उद्देश "जे मुस्लिम विद्यार्थी इंजजांच्या जॅलेजमध्ये शिजज घेत होते, तेथे त्या-ना ख्रिश्च-ना धर्माचे शिजज देऊ-ना त्या-ना इस्लाम पासू-ना दूर जेले जात होते. म्हजू-ना विद्यार्थ्यांच्या म-नातू-ना शंज दूर जरू-ना त्या-ना पवित्र जु राजाचे शिजज देजे हा होता."१२

शेज उल हिंद ला भारतात ब्रिटिश साम्राज्या विरूद्ध उठाव जरू-ना साम्राज्य पूर्ज -ाष्ट जरावयाचे होते या जार्यासाठी त्या-नी दो-ना मोर्चे तयार जरू-ना जामाची सुरुवात जेली.१३

प्रथम त्या-नी **याजिस्ता-ना** (आजाद जबाईल) चे राज्य बाजोड ते तालुजा "जंजी" ला आपले जेंद्र बनवू-ना इंजजांविरूद्ध युद्ध नियोज-ना जेले. आजाद जबाएल, बालाजोटचे उरलेले सैनिज व या भाजाचे स्वाभिमा-नी पठाज हेच शेज उल हि-दचे विजुरलेले सैनिज होते. जर त्या-ना अस्त्र-शस्त्र देज्यात आले तर ते विजयी होऊ शजतात. जर अफजाज सरजार व तुर्जी सरजार या सैनिज-ना अस्त्र-शस्त्र प्रदा-ना जरतील तर त्यांच्या सामार्थात फार वाढ होऊ शजली असती. हे ही जरे आहे जी, हिंदुस्थाना मध्ये आज मज याच मार्जा-ने आले व शेज उल हि-द यां-नीही ह्याच भाजाला ज्रंतीसाठी निवडले.१४

दुसरा मोर्चा शेज उल हि-द यां-नी देशाच्या आत सुरु जेला होता. त्यात त्या-नी मुस्लिम जार्यज त्या-ना समाविष्ट जेले होते. ज्याचा समाजावर प्रभाव होता. अशा लोजं-ना त्या-नी आपले समविचारी व मित्र बनविले. या जार्यात त्या-ना यश प्राप्त झाले.१५

शेज उल हिंद यां-नी आता ठाम निर्जय घेतला होता जी, ब्रिटिशांचा प्रतिजार जरज्यासाठी अस्त्र-शस्त्रांचा वापर जरेजे आवश्यक आहे. ज्रंतीच्या उत्साह, सैनिज संघट-ना व युवजंच्या म-नात आहे. ज्रंतीच्या

उत्साह, सैनिक संघटन व युवजंच्या मनात जिहादचा उत्साह निर्माण करण्यासाठी शेज उल हिंद यांनी ज्या शिष्यांची निवड जेली होती त्यांचे नाव आहेत, मौला-ना सैफ उल रहेमान ज-धारी, मौला-ना मोहमंद अजबर याजिस्ता-नी, मौला-ना फजलोरब्बी पेशावरी, मौला-ना फजल मोहमंद पेशावरी, जाँ-ना अब्दुल जफ्फार जाँ-ना (सरहद जांधी), मौला-ना मोहमंद अहेमद चजवाली, मौला-ना वाहीद पेशावरी (हाजी तरंज जई), हजरत मौला-ना अजीज जुल, मौला-ना अबुल हस-ना ताज अमरोटी, मौला-ना अबूल सिराज जुलाम मोहमंद दी-नापुरी, शेज अब्दुल रहीम सिंधी, मौला-ना मोहमंद मंसूर अ-सारी, मौला-ना उबैद उल्ला सिंधी, हाजी शेज अब्दुल्ला हारू-ना, मौला-ना अबुल जलाम आझाद, शेज ऊल इस्लाम मौला-ना हुसे-ना अहेमद मद-नी, मौला-ना शाह अब्दुल रहीम रायपुरी, मौला-ना अहेमद उल्ला पा-नीपती, डॉ. मुज्तार अहेमद अ-सारी (जरीबांचे मसिहा).

-नजरातूल मारूफ संघाच्या बैठकीत मौला-ना सिंधीची भेट महा-ना ज्रंतीजारी डॉ. अ-सारी, मौला-ना मोहमंद अली जोहर आजि मौला-ना अबुल जलाम आझाद यांच्याशी होऊ-ना मौला-ना आझाद यांनी या संस्थेला संपूर्णपणे सहजार्थ जे ले व प्रत्येज वेळी मौला-ना सिंधी यांना मौला-ना आझाद यांनी सल्ला व सहजार्थ जे ले.^{१६}

मौला-ना उबैदउल्ला सिंधी यांना जबूलला जाज्याचे आदेश :

शेज उल हि-द यांनी मौला-ना उबैदउल्ला सिंधी-ना १९१५ मध्ये जबूलला जाज्याचे आदेश दिले.^{१७} प्रवास जर्चासाठी पैशाची अडचण मौला-ना आझाद यांनी जराचीच्या मोठे व्यापारी हाजी सेठ अब्दुल्ला हारू-ना यांची भेट घेतली आजि हाजी साहेबांनी ५,०००/- दिले.^{१८} सिंधी दिल्लीहू-ना बहावलपूर, सिंध, सरयायाज, जंधारमार्जे १५ ऑजस्ट १९१५ ला जबूलला पोहोचले.^{१९} जबूलमध्ये सिंधीची भेट ज-नरल जादर जा-ना, अफजाजिस्त-नाचे अमीर -नसरुल्ला जाँ-ना व -नंतर हबीबउल्ला जाँ-ना बरोबर जुप्त बैठजे झाली व तोंडी आशवास-ना मिळाले. याच वेळी सि-ंधीची भेट जर्म-ना शिष्टमंडळ, तुर्जे शिष्टमंडळाशी झाली.

जमाते मुजाहिदी-ना (ज्रंतीजारांची तुजडी) चे अमीर (-नेते) मौला-ना मोहमंद यांच्या सल्ल्या-नुसार मौला-ना सिंधी यांनी अफजाजिस्ता-ना येथे जबूलमध्ये अलजु-नुदाल रब्बा-नीया एज ज्रंतीजारी संघट-ना स्थाप-ना जेली होती.

जबूल तेथे निर्वासीत सरजारची स्थाप-ना :

देवबंदे ज्रंतीजारी उलेमा व जदर पार्टीच्या सदस्यांनी एजत्र येऊ-ना जबूलमध्ये निर्वासीत सरजारची स्थाप-ना १९१६ ला तुर्जे व जर्म-नीच्या साह्या-ने स्थाप-ना जेली.^{२०} निर्वासीत सरजारच्या अध्यक्षतेपदी राजा

महेंद्र प्रताप (मथुराचे एज श्रीमंत), पंतप्रधाना पदी प्राध्यापक बरजतउल्ला भोपाली (फतेहपूर चे रहिवासी) तर उपप्रधाना मंत्रीचे पद व जूहमंत्रालय हे जाते मौला-ना उबैद उल्ला सिंधीला देज्यात आले.^{२९} या निवासीत सरजरा-ने रशिया, इस्तांबोल (तुर्की) आजि जापा-ाला राजजीय मिश-ना पाठवले.

रेशमी पत्रे आजि शेज उल हिंद :

मौला-ना उबैद उल्ला सिंधी आजि मौला-ना म-सुरी अली यां-नी शेज उल हिंदशी संपर्क व नियोज-नासाठी पत्र पाठवली होती. हे पत्रे सिंधी-नी आपल्या विश्वासू युवा शिष्य शेज अब्दुल हकजद्वारा महत्त्वपूर्ण पिवळ्या रंजाचे रेशमी जपड्यावर लिहिलेले पत्र जुप्त पजे दिले होते व सुचीत जरज्यात आले होते जी, हे पत्रे फक्त हैद्राबाद (सिंध) शेज अब्दुल रहीम यां-नाच घ्यावी. यावेळी शेज उल हिंद हज्जसाठी प्रवास जे ले होते. या प्रवासाचा उद्देश तुर्की सरजराज डू-ना सहाय्यता प्राप्त जरजे हा होत. रहिम साहेबां-ना ही सुच-ना देज्यात आली होती जी लवजरात लवजरात आपज मकजेसाठी प्रवास जरावे जिं वा आपले विश्वासू हाजीजडे हे पत्र देवू-ना शेज उल हिंद पर्यंत हे पत्र पोहोचविजे, असे शेज अब्दुल हकज यां-नीही सुचीत जरज्यात आले होते. परंतू 'देव जा-ने जी' अशी जोजतीही परिस्थिती निमाज झाली जी, त्यां-नी हे पत्र शेज अब्दुल रहीम यां-ना देज्याऐवजी ते पत्र त्यां-नी अल्लाह -नावाज जा-नाचे वडील जा-ना बहादूर जा-ना यांच्या सेवेत सादर जे ले.^{३०} हे पत्रे जा-ना बहादूर जा-ना साहेबां-नी पंजाबचे राज्यपाल मायजल ओ. डायर यांच्या सेवेत सादर जे ले.^{३१} मायजल ओ डायर या-ने हे जुप्त पत्र मुलता-ना विभाजाच्या जमिश-रला दिले व जमिश-र साहेबांच्या मार्फत हे पत्र हेर जातेला तपासजीसाठी सोपविज्यात आले. अशाप्रजारे ब्रिटीश सरजराला जुप्त चळवळीबद्दल माहिती मिळाली.^{३२} भारतीय स्वातंत्र संज्रामात ही एज महत्त्वपूर्ण ऐतिहासिज घट-ना आहे - "Disclosure of Silken Letters".

रोलेट अँक्ट समितीच्या अहवाला-नुसार हे पत्र स्वच्छ पिवळ्या रेशमी जपडावर लिहिज्यात आले होते.^{३३} रेशमी रूमाल वर उर्दू लिपीत पत्रे लिहिज्यात आले होत व त्या लिपीला जशीदाजरीच्या स्वरूपात लिहिज्यात आले होते.^{३४} रेशमी रूमाल पत्रे ती-ना पत्रावर आधारीत होते त्याच्या बद्दल माहिती जालीलप्रमाजे आहे. पहिले पत्र शेज अब्दुल रहिमच्या -नावा-ने मौला-ना सिंधी यां-नी लिहिले होते. त्यांची लांबी ६ इंच व रूंदी ५ इंच होती.^{३५} दुसरे पत्र मौला-ना सिंधी यां-नी हजरत मौला-ना शेज उल हिंद यांच्या -नावावर लिहिले होते. त्या पत्राची लांबी १५ इंच व रूंदी १० इंच होती.^{३६} या पत्रासोबत मौला-ना सिंधी यां-नी जु-नुदुल रब्बा-याच्या सैन-जांची यादीही जोडली होती. हे पत्र मौला-ना सिंधी यां-नी सुंदर अजरात उर्दू भाषेत स्वतःच्या हाता-ने लिहिले होते व त्या पत्रावर त्यां-नी स्वाजरीही जेली होती.^{३७}

रेशमी रूमालावर लिहिलेले तिसरे पत्र मौला-ना म-सुर अ-सारी यांनी शोज उल हिंदच्या -ावाने लिहिले होते. हे रेशमी रूमालावर लिहिलेले पत्र आजही इंडिया ऑफीस लायब्ररी लंड-ाच्या पॉलीटीजल सेक्रेटरी डिपार्टमेंटमध्ये सुरजित आहे.^{३०} ही पत्रे लिहिण्याचा हेतू असा होता जी, आपल्या जार्याबद्दल शोज उल हिंद ला माहिती देजे व पुढच्या जार्या संदर्भात चर्चा व नियोजन-ा करजे आज शोज उल हिंद व आपज मदी-ना येथे थांबू-ा सऊदी अरबच्या मोठ्या -ेत्यांना भेटू-ा त्यांच्याजडू-ा सहाय्यता माजु-ा तुर्जी, इरा-ा व इतर देशाची सहाय्यता घेवू-ा इंग्रजी साम्राज्या विरूद्ध युद्ध पुजारेजे होता.

निष्कर्ष :

शोज उल हिंद मौला-ना महेमूद उल हस-ा यांच्या जतिजारी जार्य व चळवळला 'तहरीजे शोज उल हिंद' जिवा रेशमी रूमाल चळवळ म्हजतात. उलेमांचे जर्तव्य होते जी, शरीअतप्रमाजे स्वतः जिवा जजजे व इतरांनी त्याचप्रमाजे जजज्याची शिजवज देजे. या उलेमांनी धर्म समाजाबरोबर राजनितीचीही शिजवज दिली. ज्यामध्ये आपज ज्या भूमिवर राहतो, त्या भूमीशी प्रेम करजे, वेळ पडल्यास आपल्या देशासाठी प्राजांचे बलीदान-ा करजे. इस्लामी शिजा-नुसार राष्ट्र प्रेम प्रामाजिज पजाचा एज अंश आहे. देशभक्ती बरोबर त्यांनी एजता, बंधुभाव आदर्श इत्यादीची शिजवज दिली. देशाचे संरजज व जल्याजासाठी अ-जे पद्धतीने जतन जेले. देशाचे स्वातंत्र्यासाठी व आपल्या संस्कृतीच्या संरजजासाठी शोज उल हिंद यांनी विभिन्न संघ उभारले व चळवळी सुरू जेले. जसे, 'समरातूल तरबीयत', 'जमियतूल अ-सार', '-ाजरातूल मारूफ', 'जबुल येथे भारताची निर्वासीत सरजर स्थापन-ा जेले', 'रेशमी रूमाल चळवळ', 'जु-दूल-रब्बा-िया से-नेची स्थापन-ा तुर्जी देशाशी मदत घेज्यासाठी पवित्र हजला रवा-ाजी, मक्काचे जव्ह-र जालिब पाशाशी भेट व 'जालिब-नामा' प्राप्त जेले. असहजर चळवळसाठी ही समर्थन दिले. जामिया मिलीया दिल्लीची स्थापनेत मोलाचे जार्य जेले हे राष्ट्रीय शिजज व जंतीचे एज जेंद्र ब-ाले.

शोज उल हिंदला शरीफ हुसै-ा अधिजा-या-ने १९ डिसेंबर १९१६ ला अटज जेले व मालटा तंजात ३ वर्ष ४ मही-ने ठेवू-ा सोडविज्यात आले. शोज उल हिंद, ८ जू-ा १९२० पर्यंत मुंबईला पोहचले. ३० -ोव्हेंबर १९२० ला त्यांचे निधन झाले वरिल महत्वाच्या जार्यात शोज उल हिंद मौला-ना महेमूद उल हस-ाच्या सिहाचा वाटा होता.

संदर्भ :

- १) मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "तहरीज-ए-रेशमी रूमाल", मज् तब-ए-जावेद, देवबंद, प्र.व. २००२, पृ.क्र. अर्ज-ए-शाशर.
- २) मुहम्मद सलमा-ना म-सुरपुरी, "तहरीजे आजादी-ए-हिंद मे मुस्लिम उलेमा और अब्बाम जा जिरदार", मरज्ज-ए-शाशर व तहजीज, मुरादाबाद प्र.व. २००१, पृ.क्र. ७०.
- ३) सय्यद महेबूब रिझवी, "तारीज-ए-दारूल उलूम देवबंद", जंड पहिला, इदारा-ए-एहतमाम, देवबंद, प्र.व. १९७६, प.क्र. ५ व ६.
- ४) जि त्ता, पृ. ४.
- ५) जि त्ता, पृ. ८.
- ६) मौला-ना असीर अदरवी, "हजरत शेज उल हिंद, हयात और जार-नामे", शेज ऊल हिंद, हयात और जार-नामे, शेज-ऊल-हिंद अँज डमी, देवबंद, प्र.व. १९९८, पृ.क्र. १३७.
- ७) मुहम्मद सलमा-ना म-सुरपुरी, "तहरीजे आजादी-ए-हि-द में मुस्लिम उलेमा और अब्बाम जा जिरदार", मरज्ज-ए-शाशर व तहजीज, मुरादाबाद, प्र.व. २००१, पृ.क्र. ७१.
- ८) मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "असीराए-ए-मालटा" अलजमियत बुज डिपो, दिल्ली - ६, प्र.व. १९७६, पृ.क्र. २३.
- ९) मौला-ना असीर अदरवी, हजरत शेज-उल-हि-द, हयात और जार-नामे, शेज-उल-हि-द अँज डमी, देवबंद, प्र.व. १९९८, पृ.क्र. १५४.
- १०) जि त्ता, पृ.क्र. १५५.
- ११) मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "असीराए-ए-मालटा" अलजमियत बुज डिपो, दिल्ली - ६, प्र.व. १९७६, पृ.क्र. २६.
- १२) मौला-ना असीर अदरवी, हजरत शेज-उल-हि-द, हयात और जार-नामे, शेज-उल-हि-द अँज डमी, देवबंद, प्र.व. १९९८, पृ.क्र. १६३.
- १३) जि त्ता, पृ.क्र. १६३.
- १४) जि त्ता, पृ.क्र. १६४.
- १५) जि त्ता, पृ.क्र. १६८.

- १६) मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "असीराए-न-ए-मालटा" अलजमियत बुज डिपो, दिल्ली - ६, प्र.व. १९७६, पृ.३. २८.
- १७) मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "उलेमा-ए-हज और उ-जे मुजाहिदा-ना जार-नामे" अल जमियत बुज डिपो, दिल्ली, प्र.व. १९८४, पृ.३. २३१.
- १८) मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "तहरीज-ए-रेशमी रूमाल" मज तब-ए-जावेद, देवबंद, प्र.व. २००२, पृ.३. १२०.
- १९) सय्यद महेबूब रिझवी, "तारीज-ए-दारूल उलूम देवबंद", जंड दुसरे, प्र.व. १९७८, पृ.३. ६६.
- २०) Santimoy Ray, "Freedom Movement and Indian Muslims", The Peoples Publishing House, New Delhi, Pub. Year : १९७८, P.no. ३६.
- २१) Ibid, P.no. ३६.
- २२) श्री. मेवाराम जुप्त सतूरया, "हि-दूस्ता-ना जी जंज-ए-आजादी जे मुसलमा-ना मुजाहेदी-ना", इदारा शहीदा-ना-ए-वत-ना, मुंबई, प्र.व. १९८८, पृ.३. १९८.
- २३) मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "तहरीज-ए-रेशमी रूमाल" मज तब-ए-जावेद, देवबंद, प्र.व. २००२, पृ.३. १२१.
- २४) जि त्ता, पृ.३. १२१.
- २५) रोलेट अँक्ट रिपोर्ट, पृ.३. १२६.
- २६) श्री. मेवाराम जुप्त सतूरया, "हि-दूस्ता-ना जी जंज-ए-आजादी जे मुसलमा-ना मुजाहेदी-ना", इदारा शहीदा-ना-ए-वत-ना, मुंबई, प्र.व. १९८८, पृ.३. १९८.
- २७) संपा. शहेबाज हुसै-ना, पत्रीजा, "आज जल", आज जल, दिल्ली, जु-ना १९६९, पृ.३. ४५-४६.
- २८) जि त्ता, पृ.३. ४६.
- २९) मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "तहरीज-ए-रेशमी रूमाल" मज तब-ए-जावेद, देवबंद, प्र.व. २००२, पृ.३. १८६.
- ३०) रेशमी रूमाल पत्रे, इंडिया ऑफीस लाब्ररी लंड-नाच्या पॉलीटीजल सेज्रे टरी डिपार्टमेंटमध्ये सुरजित आहे; आजि शहेबाज हुसै-ना, पत्रीजा, आज जल, रिसाला आज जल, दिल्ली, जु-ना १९६९, पृ.३. ४५-४६.